

Nro. 25.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Hétszö! , Kedden Mártzius 27 - ik napján

BCU 1804 - ik évfolyamában. library Cluj

Frantzia Respublika.

Miként kerülnének légyen Pichegrü és Georges keletzébe, körülállásosan elő adja a' Journal de Paris nevezetü Párisi közönséges újság leveleknek írója.

„Pichegrüt, úgymond, egy Leblanc ne-
vü pénzváltó szolgálta kézbe, a' kinél tudniil-
lik, a' ház ötödik emeletjében, egy kis szobában
lakott, és 15000 livert fizetett ez a' Fr. Ex-Generál
hónaponként. Ez a' Leblanc, az első Con-
sul főgorához, és Páris városa mestiai Commen-
dásához Generál Murathoz menvén, magát
arra ajánlotta, hogy száz ezer livráért kézbe ad-
ja Pichegrüt, melly summa pénz meg isigitte-

tett ő néki. A' dölog eszközlésének idejét, óráját, és módját mingyárt meg határozták. Leblanc a' melleje adatott fegyveres embereket éjjel, a' midőn már Pichegrü jól aludt, a' maga szállására vezeti, szobájának kúlsát kezekbe adja, és mivel jól tudták ők azt, hogy amaz, mindenkör két pistolyt, és egy oldal fegyvert hordott 's tartott magánál, olly tsendesen nyitották fel a' szoba ajtaját, hogy csak akkor ébredt fel Pichegrü, mikor már felette állottak a' katonák, kik közül egyik, leg elsőben is a' nyoszolya mellett állott afztalon vólt fegyverét fogta el, és vitte ki a' szobából. — A' többi magát nyomták le az ágyba, de ő valami nagy nehezen lábra kapván velek ölbe kapott, hármat a' földre tiport, a' leg erőfőbbet melybe úgy meg ütötte, hogy még most is vért pökik. — Egyiknek a' karján lévő vastaghúsba harapott, és el sem bocsátotta mind addig, míg a' hús a' szájába maradt. Hoffzas velek való küzködése után magát meg adta, és világosan meg mondta nékiek, hogyha fegyverét kezébe vehette volna, vagy ő néki, vagy az ötöt meg fogóknak meg kellett volna halni.

Minekutánna Státus Tanácsos Reál eleibe vitetett, és leg elsőben kérdőre vonatott volna, ezen kérdésre. Ki legyen ő? így felelt, mivel ő eléggé esméretes, nem szükség hogy egyenellenfelellyen. — Honnan jött? Angliából — Mitoda úton módon? Hajón, mellyet meg is nevezett. — Hol szállott ki a' szárazra? Dieppe mellett. — Hát onnan ki hozta ötöt Párisba? Magam jöttem, felele. — Esméri e' Moreau Generált? Igen is — Láttá e' ötöt, vagy vóit e' vele? Azután, a' miköz-

tünk történi, nem másként, hanem kivontfegyverrel láthattuk volna mi egymást. — Hát George t láta é? Reménylem, hogy engem orozva való gyilkosnak senki sem tart. — Mitsoda feltetellel jött Párisba? Hogy Moreaut a' velem való rossz bánásért számadásra vonnyam s. a. t. — Azt írják, hogy Moreau meg fogat-
tatása után azért maradt volna Pichegrü Párisban, mivel oly bizodalomban volt, hogy amazért zenebonat indít a' nép, 's akkor osztan ő, a' vele Angliából ment özve esküttekkel, és a' már hazájokban vilíza botsátatott, de alattomban még is békételen emigransokkal együtt a' contra-revolu-
tiót el kezdi.

A' mint a' Journal de Paris nevezetű újság leveleknek 5 ik Martziusi darabjából olvasuk, már a' Moreau processusa is el kezdődött. Írásai közt, Pichegrünek egy levele is talál-
tatott, mellyet ez néhány esztendővel ennekelötte Beyreuthból amához küldött, 's ötet arra kérte, hogy az ő ügyét fogja fel, és eszközöllyön nékie amnestiát. Egyszeramind keservelesen panaszolko-
dott néki, hogy igen nyomoruságos állapotban lé-
gyen. A' Moreau válaszában conceptusa is ezen levélben találtatott, mellyben világosan meg ir-
ta amanak, hogy néki az illy dolgokba semmi bé folyása nem lévén, amnestiát izámára nem eszkö-
zölhet, hanem nyomoruságos életének könnyebi-
tésére, ime 6000 livert küld néki ajándékba, 's igi-
ri, hogy ha alkalmatossága leszen segítésére, ké-
retlen is végbe fogja azt vinni.

Kevésbe mátt, a' mint a' fellyebb nevezett Párisi újság levél bezzéli, hogy Senator Barthe-
lemy is, Pichegrü miatt, bajba nem esett. A'

kik a' Frantzia szövevényes Revoluóónak históriáját szorgalmatossan olvasták, jól emlékezhetnek, hogy a' Directorium ezt a' Barthelémyt, a' ki tudniillik a' Franczia nemzet és Berlini Kir. udvar közt szerzett Baziliai békefűgnek leg nagyobb elzöke vala, 's arra nézve Directorságra is emeltett, Pichegrűvel, 's többekkel együtt déli Amerikának Cayenne nevezetű kietlen szigetébe számkivetésbe küldötte, a' honnan a' Bonaparte Conzulsága alatt vissza hivatott, és ártatlansága meg esmértetvén a' meg tartó Tanáts tagjára tétetett. Néhány hólnapokkal ennekölötte, egy Gautier nevű Abbas avagy Frantzia Pap által, Pichegrű Londonból Barthelémynék közönetet izent. Ennek a' papnak sokszori únszolására ez amannak egy levelkét irt, mellynek egész foglalattya ezekből állott: „Örvendek kedves Picardom (ezt a' nevet adta Pichegrű magának, midön a' Cayennei szigetből ki szökött vala), hogy Kigyelmed jó egészségben és állapotban van. Azon barátságát, mellyet a' mi köz szerentsétlenségünkben, Kigyelmed erántam mutatott, el nem felejttem.“ — Minekutánna ezen mollani öfve esküvésnek lassú hire Párisba meg jutott volna, Pichegrű Londonból Senator Barthelémynék egy levelet küldött; de ez, eköre is tudván azt, hogy a' Policia, avagy a' közönséges bátorságra ügyelő Hivatal vigyázóságát ez a' levél elnamkerülhette, fel sem szakasztotta, hanem egyenesen Cambacerès Conzulhoz vitte, 's nekike által adta.

A' Georges meg fogattatása, a' fent nevezett Párisi közönséges levélnek 12 dik Martziusi darabjában következendöképen iratik le: „Martzi-

us 9 ik napján, úgy mond, estvéli 7 órakor, egy lámpás és tsörgő nélkül való fiaker kotsi, Párisnak Egalité nevű utzáján keresztül szabad (Azon időtől fogva, hogy egynéhány elzindóval ennek-előtte a' pokolbéli puskaporos hordó által az első Konzult e' világból az ellene öfzve esküttek ki akarták végezni, ettétől fogva viradtig, semmiféle kotsinak lámpások és tsörgős lovak nélkül járni nem szabad), a' Politziának több ageusei utánna credaek, az útza végén utól érik, 's az első a' lónak zabláját meg kapja, 's meg állítja. A' kotsiban ülők közzül az egyik, a' rajta volt köpönyeget hátra veti, a' kotsiból ki ugrik, a' lovat zablán tartó Policia Agenst meg támadja, kezében volt töltött piflójával a' bal izemébe lö, halva a' földre esapja, 's maga, könnyü szerrel lévén, el szabad. A' mézfáros utzához közel a' Policia Agensek ismét utól érik, a' leg közelebb valóra ismét rá lö, 's tonporán éri. A' két puska lövésre, a' mühelyekből és áruló báltokból sok ember ki fut, a' gyilkosra reá rohannak, és mintha mindnyájoknak fülökbe súgták volna, szájjaikon a' Georges nevét pengetik. Egy pénzváltónak báltjából egyik irója ki fut, a' gyilkost ő is meg támadja, és abban a' szempillantatban, mellyben őtet keresztül szúrni akarja, a' kezében volt hegyes tört meg kapja, 's markából ki tsafarja. Egy kováts legény oda fut, vas fogaival Georget úgy meg ragadja, hogy ki sem mozdúhat álló helyéből. — Egy terenyas talpas mézfáros legény egy köttel melléje ugrik, a' földre le teríti, jó erőssen meg kötözi. — Azon közben a' hírszóló katonák is oda érkeznek, 's által akarják a' gonosztévőt venni, de azok a' polgárok, a' kik őtet üzték és

meg is fogtak, a' katona tífzt engedelmével, magok vitték ötet kötözve a' Praefectura házhoz. Ennek látására számtalan ember tedült ki a' házából, 's kiki nagy fel szóvel így kiáltozott: Éljen, Éljen Bonaparte, hallyanak meg az-öszve esküttek!! Azon úttza, melyben Georget meg fogtak, egéiz virattig dugva vóit emberrel, 's ki ki nagy kivánsággal, és öröm kiáltások közt halgatta azon történetnek szerentsés kimenetelét. Az, a' ki Georgettel együtt a' kotsiba ült, 's vele együtt a' város kö kerítésén ki akart mászni, az ifjabb Leridan, a' zenebona közt elébb akart állani, de a' Tournon nevezetű útzában ő is el fogatott. — Georges a' Justic miníster, avagy fő bíró házában töltötte el az éj-jek, a' honnan a' következett reggel, számos katona vigyázat alatt, egy vas rőféyos szekéren a' Tempeli fog házba vitetett 's szoros tömlőczbe tsukatott.

Weisenburgban az oda való békeféség szerző bíró Lajolais, a' Párisban Pichegrával együtt meg fogattatott Lajolais Fr. Ex Generalnak tettvér öitse ezen öszve eskü teknek tüzborás társoi, és Offenburgban egy Reich nevezetű Bároné el fogattattak. Ez az alízony személy, a' ki az 1797-ik esztendőbéli correspondentiában nem utólsó játékot jadzott, több Fr. Emigransokkal együtt, a' kik a' Fr. Kormányféktől ki adott amnestiának jóteményével vagy önként élni nem akartak, vagy arra érdemeseknek nem itéltetvén, abból örökre ki rekesztettek, ismét Offenburgba mentek, abban a' reménységben lévén, hogy az utólsó öszve esküvés szerentsésen ki fogna ütni. — Sőt Ex General Dumourier is egy Burbonnal

együtt, változtatott köntösben, azon város környékén tartózkodtak, olly feltétellel, hogy ha Pichegrü maga planumában bődögül, Alsatiába mingyárt által mendyének, és az emigransoknak segítségekkel egész Párisig furhassák magokat. Mindnyájan nagy summa pénzt, a' mint mondják 60 millió livrát, kaptak azon feltételeknek eszközlésére Angliától. — Az Alsó Rajnai Osztályban is lok gyanús személyek fogattanak el.

E' folyó Martzius 2 ik napján, az Angliából Pichegrüvel együtt Párisban ment Fr. herceg Polignac is el fogattatott, 's nálla is azon Angliai fábrikabéli fegyverek taláitattak, mint amannál és Georgesnél. Az ötlet leárestáló Fr. katonákra igen nagyon bosszonkodott, 's nyúl szivü embereknek nevezte. — Vele együtt a' felesége is, született Belga affzony, el fogattatott. — Ezen kérdésre, hogy hogy mérészlett Párisba menni, holott az amnesziában nem részesült, így felelt herceg Polignac: azt gondoltam, hogy a' Contra revolutió Franczia Országban már meg készült.

Egy azon 12 banditak, avagy öszve esküttek között, a' kik Párisban Pichegrüvel együtt keletzébe akadtak, fel akarta magát a' tömlöczbe akasztani; de igen rossz idő pontot tudott feltételének eszközlésére választani, mivel ollyankor meazén bé a' tömlöcztartó hozzája, a' midön a' kötelen tsüggött ugyan már, de még meg nem fült, kötelét kétfelé vágta, 's nyakárul le vette. Minkeelőtte életét végezni akarta volna; testamentomot tsinált, mellyben Georést, a' ki még akkor kézbe nem került, derék 's bátor szivü vitéznek, Moreaut pedig félénk, és az illy planum-

nak elzközlésére alkalmatlan embernek festette le.

Azon napot meg előzőtt éjjel, mellyen Georges fogságba esett, egy olly hajadonnál hált, a' ki feslett életéről közönségessen esméretes vólt. Este hozzája mevéen piffolyát a' mellyére tette a' hajadónnak, 's avval fenyegette, hogy ha vagy szob-jából ki megyen, vagy valamelly jelt ad arra, hogy ő ott légyen, azonnal meg öli. Annak meg akadályoztatására, hogy ki ne mennyen, egy matraztot, az az ió szórral tömött derekalyt terített az ajó eleibe, 's azon aludott viradtig. — A' hajadon annyira meg rettent, hogy a' következett napon meg is hólt. — Annak a' Bouffet nevű Policia Agensnek árván maradt gyermekei, a' kit Georges agyon lött, a' Kormányfzék rendeléséből, a' Respublika költségén fognak fel neveltetni. — A' nálla Francia papiros pénzben találtatott summa is, melly 80 ezer livrara tételik. azon árváknak 's édes anyoknak rendeltetett. — Azon polgárokat, a' kik a' Georges meg fogásában hathatós elzközök vóltak, a' Kormányfzék mind fel iratta, és ezeknek is jutalom fog adatni. —

A' Strázburgi közönséges újság leveleknek 16 ik Martiusi darabjában következendő dolgokról tudósítatunk; A' mi véghatárainkon öfzve gyült Francia Emigransok által tartatott gyülléseknek és tanátskozásoknak fontos következései lőnek. Polgár Ca ul i n c o u r t az első Conzúl Generál Adjutánsa, tegnap előtt este, a' városnak Rénusra nyiló kapuját fel nyittatván, Le val Generállal együtt ezen folyó viznek jobb partyára által ment, a' hová néhány órával annakelőtte, a' nál-

lunk fekvő katoná örizet közzül egy gyalog batalion, egy lovas lofztály, és egynéhány 100 főből álló polgári katonaság marsirozott. A' bé következett éjél Kéhlbe, 's onnan Offenbúrg alá mentek, és mind ezt, mind amazt körül kerítették, és az oda való Policiának Commiffariusai által, az oda gyűlt és a' Pichegrúval egyet értő Fr. Emigránsoknak szállásaikat magoknak ki mutattatták, 's őket meg fogták. A' fent nevezett két Generálisok magok is Offenbúrg bamentek, és tsak tegnap tértek onnan vissza. Az oda marsirozott colonne is vissza jött tegnap, és az ott el fogatott 15 Emigránsokat a' várba teukatták. Ezek között vannak Reich Bároné és Abbé Aymar, néhai Kardinál Rohánnak Generál Vicariusza. — Azon éjjel, tudniillik, Martzius 14 ik napját követett éjtzakán, egy gyalogságból, lovasságból, artillériákból, és polgári katonaságból álló colonne, a' Rénus szigete mellett annak jobb partjára hajókon által szállítván, Ettenhém alá marsiroztak, 's az ott öfzve gyűlt Francia emigránsokat mind el fogták. Ezek között volt Ex-Generál Dumourier is. Ezen expeditióról, melly a' Bádeni Val. Fejedelem engedelméből esett meg, bővebb tudósítást várunk. Tegnap nálunk is 10 öfzve esküttek, löbnire mindnyájan Emigránsok fogattattak el. Ezek közt vagynak Francia Ex-Gróf Toulouse Lautrec feleségétől, Klingling asszonyág amannak napája, Generál Desnoyers, a' ki három ezteendővel ennekötte a' katoná Commiffiónak Előülője lévén, a' Pichegrú czimborás társait szabadon botsátotta, Demonge és felesége, a' kik a' mollani esküvesnek részesei voltak mindnyájan.

A' Párisi közönséges levelek nagyon tsudalkoznak azon, hogy Georges, kinek nagy agya kaponyájában kevés ész szorúlt, és minden nagy dolgoknak eszközlésére alkalmatlan ember, a' Policiának reá függesztett szemeit olly sokáig el kerülhette. — Pichegrü ről azt írják, hogy ő köldús ruhába öltözve mankókon járt, és mellestéséges orrot viselt, 's az által tette magát esméretlenné.

Batava Respublika.

A m f t e r d a m b ó l Martzius 9 ik napján. Pichegrünek Párisban lett meg fogattatása mind itt, mind Hagában, mind egyebütt, a' hol ő esmeretes vala, nagy bámulást okozott. — Ki gondolta volna azt valaha, hogy az a' nagy héros, a' ki 1795 ik esztendőben Hollandiát meg hódoltatta, 1804 ikben, több gonosztévőkkel együtt a' Tempei tömlöczbe zárattassék, 's érdemlett büntetése idejének órait ott számlálgassa. — Pichegrünek az a' maga meg határozása, melly szerént ő a' Fr. Országba való menetelre magát le kötelezte, egy olly mérész dolog vólt, mellynek kétséges ki menetele őtet attól el rettenthette volna. Hollandiának meg hódoltatója most már a' gyilkosokkal vitetett a' birák itilő széke eleibe. — Hasonló elmélkedések tétetődnek Generál Moreau felől.

R o t t e r d á m b ó l Martzius 10 ik napján. A' Londonból hozzánk küldetett magános levelekből azt olvassuk, hogy még azon napon is veszedelem közt forgott a' Király élete, és hogy kevés reménység vólt meg gyógyulásához. Ezen környülállás miatt sok vetélkedés támadt a' Parlamentum utólsó gyűllésében. —

H á g a b ó l Martzius 6 ik napján. Annál bi-

zonyosabb niats, hogy a' mi Vice Admirálisunk Hartsink kórmányára bízott kis flottánk, mellyre 3000 főből álló hadi nép szállítatott, a' Jó Reménység Fokából egyenesen a' Ceyloni sziget alá fog menni, a' melly sziget, a' miat tudvavan, az Ammienli békeségben az Anglusoknak engedtetett vala. Annak vissza szerzésére a' jelenvaló időpontnál kedvezőbbet magunk se kívánhatunk volna mi magunknak. Egy fetől szüntelen való félelemben lévén az Angliai Kórmányszék a' Franciaáknak oda leendő ki szállásoktól, minden hadi és tengeri erejeket annak meg akadályoztatására kívánnyák fordítani. Más részről a' Ceylon szigetbéli lakosok még most is nagyobb hajlandósággal vischetvén a' Belgák eránt, az ott lévő Anglusokkal hadba keveredtek, 's onnan egészlen ki akarják őket irtani.

A' nálunk lévő Franciaia első rangú követnek, poiger Semonvillén ek a' veje Oberster Sparre hozta hozzánk a' Pich egrü meg fogattatásáról való hírt leg elsőben, a' ki ezen folyó Marnus 2 ik napján jött vissza Párisból, a' hová, más fontos dologban Kurir fővel küidetett vala. Ide lett vissza érkezése után, mingyárt kurirt küldött Generál Marmonthoz Semonville, Minden Hollandiai kikötő helyekben találtatott hajókat le árestfáltatott a' nevezett Frantzia Generál, ne hogy azoknak az öfzve eskütteknek, a' kik vagy itt tartózkodtak, vagy Francia Országból ide futottak, az Angliába való által menetelre alkalmatosságok lenessen. A' múlt szombaton este egy Frantzia fogatott itt el, kinek minden írásait le petsételette Semonville, és kurir által tett e' történetről jelentélt a' Frantzia Kórmányszéknek,

mellyből azt lehet ki húzni, hogy nem utólsó embernek kell ezen elfogatott Francziának lenni.

Olasz Ország.

A' 25-ik Februariusi Maylandi tudósítások egyenlőképen azt állatták, hogy a' bé közönt tavafzon, az Olasz Országi partokon, és a' Közép Tengerben olly dolgok történnének, mellyekről nem is álmodtak az emberek. — Az Olasz Országban lévő Francia armádia mind jobban jobban öregbitetik, és azok helyett a' hadi seregek helyett, a' mellyek az Olasz Respublika tartományaiból Nápoly Országba marsiroznak, újabb seregek küldetnek Francia Országból. — Közönségesen azt beszélik, hogy a' Francia hadi seregek parantsolatot vettek volna a' Nápoly városába való bé nyomulásra, és a' Szárdinai sziget elfoglalására. Ez az oka, hogy Admirál Nelson a' Szárdinai és Génuai kikötőhelyek eleibe egynéhány hadakozó hajót állított ki őrizetre.

Florentziából Martzius 10-ik napján. Tíz nap alatt négy Párisból jött Francia kurir utazott itten keresztül Nápoly Országba. Azt kívánna a' Nápolyi Fels Királytól a' Francia Kormányzék, hogy minden kikötő helyeit engedje által a' Francziáknak, a' jelenvaló háború alatt, és hogy ennek végződéséig mindenkor Francia katonaság légyen Nápoly városában őrizetben. — Ezeket kívánna Ő Nápolyi Kir. Felségétől az Angliai fő Kormányzék is. Még eddig sem egyiknek, sem a' másoknak nem adatott kívánatos válasz. —

Német Ország.

Berlin, Martz. 3-kán. Lithvaniában, Lief-

landban, és Kurlandban, nagy mozgás van az Orosz katonaság között. A' Cronſtadtkikötőhelyben 35 Linea hajók készülnek a' kivezéshez, a' melyekre egy válogatot fegyveresekből álló Orosz sereg fog fel ülni, minekelőtte a' tengerre kiveznének. — A' mi Királyunk hűségesen megmaradni szándékozik a' neutralitás mellett, és csak abban az esetben áll el a' mellől, ha önnön tartományait látja fenyegettetni.

Magyar Ország.

Eggyesült Gömör Kis Hont Vármegyéből Martzius 10 ik napján. Tek. Pongyeloki Róth Ferencz Ur, Tek. Hont Vármegyében számos esztendőig Fő Szolgabiróságot, 's azután második All Vice Ispánságot ditséretessen viselt érdemes hazánkfia, négy hétig tartott súlyos nyavalyája után, e' folyó hólnapnak 5-ikén, 63 esztendő korában hasznos életét el végezte, 's harmad nap múlva, úgy mint Martzius 7 ik napján, a' szokott czeremoniákkal, gyászba borult úri atyafiainak sűrű könnyei által kisírtetvén, el is temetett. Ezen sok virtusokkal ékeskedett meg holt Urban Kis Hontnak Atlaffá el húnyt, és csak egy szív sem találtatik ezen Kerületben, melly ezen jó Urnak halálán meg ne keseredett volna, a' ki egész élete folyásában hasznos polgár, munkás hazafi, jó szívű 's nyájas barát, az Özvegyeknek, 's árváknak gyámolok, a' szükölködő szegényeknek jóltévőjök, az ügye fogyottaknak hatalmas pártfogójok — egy szóval, a' szinmutatástól üres jó szívűségnek, munkás emberi szeretetnek, szelidségnek, könyörületességnek, és fáradhatatlan szorgalmatosságának eleve tüköre — tsupa jóság, és kegyellég volt. Tehát, bizvást el merem mind-

azoknak képekben, a' kik ezen el hűnyt jó Urat közlebről vagy távolabról esmérték, mondani, hogy méltó meg illetődéssel, 's buzgó sohajtással el men- gyák velem együtt ezeket:

Tsendességben nyugodjanak R ó t h F e r e n t z Ur
hamvai

Kövessék ött virtusinak érdemlett jutalmait!!!

S z a t t h m á r V á r m e g y é b ő l F e b r u a r i u s hólnapban. It körülöttünk, Sályi nevezetű hely- ségben, egy szolga legény, és egy nevendék gyer- mek a' kerteken ölzve találkozáván, az utólsóbb egy fára fel mász, a' szolga legény pedig azon fa alá menvén avval kezdi amazt ijeszgetni, hogy a' fát alatta le vágja, a' minthogy a' kezében vólt fej- szével derekasan is kezdette azt vagdalni. A' fánn lévő gyermek azon meg ijedvén, a' fának egyik ágjába kapaszkodik, hogy azon a' földre botsát- kozzon. Azomban a' szolga legény, meg akkor is szüntelen vagdalván a' fához, úgy még vágja a' gyermeknek a' horgas inát, hogy negyed nap alatt belé meg hólt. — Hazánk törvénye, a' mint tudni való, két közönséges ágra osztja fel a' gyil- kosságot, úgy mint a' Czántszándék ből, és történet ből valóra. Mivel a' szolga legény- nek ezen tselekedetét mind a' kétfélére lehet izo- ritani, kétség kívül elegendes fog az ő büntetése is lenni.

Egy valaki, a' múlt Februarius 11 ik, nap- ján esett napbéli fogyatkozást, még előre igen na- gyitván, 's arról azt hirdetvén, hogy az ebédet is gyertya világúnál kell enni, sok természetzi dolgo- kat nem érő embert annyira el rettentet, hogy azon napot, mint az imlet napját úgy várták. A' gyermekek sem akartak azon nap az Oskolába

menni, avval mentvén magokat, hogy a' setében kellene nékiek onnan haza menni. De jól jártak, mivel ámbár azon napon borúlt idő volt, még is mindazáltal sem ebédet gyertya világnál enni, sem az oskolából setében haza menni nem kényszerítettek. (Itt Bécsben meg lehetős setét volt azon órában, mellyben a' nap fogyatkozása történt, és akkor a' Leopoldstadban a' barány izimerű vendégfogadóban volt néhány érdemes Komáromi kereskedők gyertya világnál ettek ebédet.)

Hir-adás.

A' N. Sáros Pataki Reform. Collegiumban, a' Római és Német Literaturának Extraord. Professora, Titt. Nits Dániel Ur következő tizmű munkákat adott nyomtatás alá, úgy mint:

1. Német Grammatika Adelung szerént, egy olvasó könyvel 's szótárral együtt. Nyomtatik Löttsén Meyer József könyvnyomtató műhelyében, Titt. Otterlamm Ur vigyázatja alatt. Az ára 40, vagy leg fellyebb 45 kr. fog lenni. — Maga a' Grammatika 10 vagy 12 árkusra megyen, az ahoz ragasztott Chrestomathia és vocabularium is ugyan annyira. Néhány Német nyelvre fordítatandó Magyar exercitiumok is lesznek ahoz ragasztva olyanak, mellyeket a' Német nyelvet tanulni kezdő ifják könnyen meg tanulhatnak.

2. Chrestomathia Germanica, in usum illorum, qui lingua Germanica literas Hungarorum excolere cupiunt. Ennek a' könyvetshének Magy. Előjáró beszédjében, elsőben a' Német Nyelvnek rövid historiája: másodszor a' régi és pallérozatlan Német nyelvnek néhány példamányai; harmadszor, az újabb, avagy a'

pallérozott Német nyelvnek és Literaturának jelenvaló állapotja fognak elő adatni.

3. *Poetische Schriften*, von Daniel Nitsch, Tom. I. et II. in 12. — Mindeniket meg lehet magánál a' Szerző Urnál, és a' nevezetesebb Magy. könyváros boltokban kapni.

Jelentés.

Elkészülvén a' Német Magyar Lexiconnak II ik darabja, a' nyomtatványok még ezen hónapban leszállítottatnak a' következő helyekre: u. m:

Pestre Kis István könyváros Urhoz szállítottatnak az Eperjesre, Gyulára, Kassára, Losoncra, Miskóltzra, Pestre, Rosnyóra, S. Patakra és Székesfejérvárra küldendő Tsomók.

Debreczenbe Prof. Tiszt. Sárvári Pál Urhoz a' N. Váradra és Szigetre küldendő Tsomók.

Po'sonba Schweiger Könyváros Urhoz a' Lévéára, Lötsére, Nyitrára és Belztertze Bányára küldendő.

Kolosvárra Prof. Tiszt. Dani Sigmund Urhoz az Enyedre, Marosvásárhelyre küldendő.

A' következő helyekre magam küldöm a' tudva lévő úton a' Könyvek Tsomóit, u. m. Kegerbe, Györbe, Komáromba, Pápára, Sepronda, Veszprémbe.

A' most nevezett Helyekről méltóztatnék az Érdemes Előrefizetést öfve szedett Urak a' nyomtatványok Tsomóit jó gondviselés alatt elhordatdatni; arról én gondoskodtam, hogy a' nyomtatványokban egy könnyen is kár ne eshessen; minden Tsomóit vázronba bévarratván.

Ezen Jelentés folytatása a' jövő Postán küldendő M. Kurirba kövekezik.

Márton József.